

اثرات اسانس سنبل کوهی بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوجه‌های گوشتی

• حسین زادگی میرزایی

دانشجوی کارشناسی ارشد ورامین

• سید عبدالله حسینی (نویسنده مسئول)

استادیار موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۲۳۱۱۹۹۰۱

Email: Hosseini1355@gmail.com

چکیده:

این تحقیق، به منظور ارزیابی اثرات پروبیوتیک، آنتی بیوتیک و روغن اسانس گیاه دارویی سنبل کوهی بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوجه‌های گوشتی آرین، انجام گردید. تعداد ۹۰۰ قطعه جوجه گوشتی سویه آرین در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۶ تکرار از سن ۱ تا ۴۲ روزگی مورد آزمایش قرار گرفتند. تیمارها شامل: ۱- تیمار شاهد بدون افزودنی، ۲- جیره حاوی آنتی بیوتیک (۰/۱۵ گرم در کیلوگرم آویلامایسین)، ۳- جیره حاوی پروبیوتیک (۰/۱ گرم در کیلوگرم پروتکسین) ۴- جیره روغن اسانسی سنبل کوهی (۰/۲ گرم در کیلوگرم) و ۵- جیره حاوی روغن اسانسی سنبل کوهی (۰/۴ گرم در کیلوگرم) بودند. نتایج به دست آمده نشان دادند که میانگین افزایش وزن بدن و میانگین وزن بدن تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار گرفتند ($P<0.05$). خوراک مصرفی، ضریب تبدیل غذایی، شاخص تولید، ماندگاری و وزن نسبی ران‌ها و سینه تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفتند ($P>0.05$). براساس نتایج در کل دوره تیمارهای اسانس سنبل کوهی (۴۰۰ mg/kg)، بهترین عملکرد وزنی، افزایش وزن روزانه، درصد لашه و ضریب تبدیل نسبت به سایر گروه‌ها داشتند لذا استفاده از سطح ۴۰۰ mg/kg قابل توجیه است.

واژه‌های کلیدی: آنتی بیوتیک، پروبیوتیک، جوجه‌های گوشتی، روغن اسانسی سنبل کوهی، عملکرد.

Applied Animal Science Research Journal No 14 pp: 65-74

The effect of valerian oil on performance and carcass characteristics in broiler chickens By: Zadegi Mirzaei, H,¹ Hosseini, S. A.^{*2}

1: Departmental of Animal Science, Islamic Azad University of Varamin

2: Assistant Professor, Animal Science Research Institute, Hosseini1355@gmail.com, Tel:+989123119901

An experiment was conducted to investigate the effect of valerian oil on performance and carcass characteristics in Arian broiler chickens. This experiment were conducted in a completely randomized design with 900 broilers, with 5 treatments, including the control without additives, treated with antibiotics (0/15 g/kg Avilamycin), probiotic treatment (0.1 g/kg protexin) treatment valerian essential oil (0.2 g/kg) and valerian essential oil treatments (0.4 g/kg).The results showed that the average weight gain and weight were influenced by treatments ($p<0.05$). Feed intake, feed conversion ratio, the index of production, durability and relative weight of thighs and breasts were not influenced by different treatments ($p>0.05$). According to Result, using 400mg/kg valerian oil had a best body weight, weight gain, feed conversion ratio and carcass percentage. So using they level in broiler diet could be suggested.

Key words: Antibiotics, Broilers, probiotics, performance, valerian essential oils.

مقدمه

گیاهی را در شرایط درون تنی بر دستگاه گوارش نشان داده‌اند، مانند آزمایشات تغذیه‌ای روی حیوانات در حال افزایش است. انتظار می‌رود که میکروفلور دستگاه گوارش، مورفولوژی روده، تخلیه معده، فعالیت بخش‌های گوارشی داخلی و در نهایت فراستجه‌های عملکردی، تحت تأثیر ترکیبات گیاهی قرار گیرند(محیطی اصل و همکاران، ۱۳۸۹). نیدولا^۱ و همکاران(۲۰۱۰)، تأثیر گیاهان دارویی بر رشد و ایمنی در جوجه‌های گوشتی را بررسی کردند و دریافتند که جوجه‌هایی که از جیره پایه با مخلوطی از عصاره‌ی گیاهان دارویی مصرف کرده بودند بهترین پاسخ ایمنی را در برابر برونشیت، نیوکاسل و گامبرو داشتند. عصاره ترکیبی از گیاهان دارویی، تأثیر چندانی بر رشد جوجه‌های گوشتی نداشت. گیاهان دارویی، دارای فعالیت ضد-میکروبی در برابر بسیاری از باکتری‌ها هستند(آرویی^۲ و همکاران، ۲۰۰۵؛ الهارتی^۳، ۲۰۰۲).

دو گونه‌ی سبلالطيب *Nardostachys chinensis* و *Valeriana officinalis* می‌باشند.

روزهای اول پس از خروج جوجه از تخم، به لحاظ شکل گیری طیف میکروبی کanal گوارش، دوره‌ای بحرانی محسوب می‌شود. در سیستم‌های پیشرفته‌ی تولید، برای دستیابی به بالاترین سطح سود اقتصادی، طیور در سالن‌های بسته و در گله‌های بزرگ و پر تراکم پرورش می‌یابند که این امر باعث ایجاد تنش و استرس می‌گردد. این موضوع منجر به بر هم زدن تعادل جمعیت میکروبی کanal گوارش، و به تبع آن، کاهش توان ساز و کارهای دفاعی بدن شده که پیامد نهایی آن‌ها، حساسیت در برابر بیماری است. غالباً در چنین شرایطی، افروزندهای خوراکی ضدمیکروبی مانند آنتی‌بیوتیک‌ها، به منظور حذف میکرووارگانیسم‌های مضر و بهبود رشد و راندمان مصرف خوراک مورد استفاده قرار می‌گیرند(پاندا^۱ و همکاران، ۲۰۰۱). در سال‌های اخیر، با توجه به ممنوعیت استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها توجه بسیاری به سمت افروزندهای خوراکی با مشاء گیاهی شده است. خواص ضدمیکروبی، ضدویروسی، ضد-قارچی، آنتی‌اکسیدانی و سایر فعالیت‌های ترکیبات گیاهی در شرایط برون تنی به خوبی مشخص شده و در آزمایشات علمی متعدد به تایید رسیده است. تعداد مطالعاتی که اثرات ترکیبات

2- Nidaullah

3 - Arooee

4 - AL-Harthi

سلین^{۱۲} (۷/۳۲ درصد) و بتامالین^{۱۳} (۶/۷ درصد)، بخش اعظمی از ۲۳ ترکیب بدست آمده از کل اسانس (Nardostachys chinensis) بودند. پاتکولول^{۱۴} (۱۶/۷۵ درصد)، آلفا پین^{۱۵} (۱۴/۸۱ درصد) و بتاهمولن^{۱۶} (۱۹/۸ درصد) قسمت عمده‌ای از ۲۰ ترکیب بدست آمده از اسانس (Valeriana officinalis) (وانگ و همکاران، ۲۰۱۰).

اسانس روغنی مورد استفاده در این تحقیق جهت آنالیز به روش GC-MAS به آزمایشگاه دانشگاه تبریز فرستاده شد. آلفا پین (۳۰/۵۹)، دی-کارون (۳۰/۸۵) و تیمول (۱۴/۶) بیشترین درصد مواد تشکیل دهنده اسانس روغنی بودند. آلفا پین در سطوح پایین یک گشاد کننده برونشها در انسان است (روسو^{۱۷}، ۲۰۱۱) و اثرات آنتی‌بیوتیکی وسیع‌الطیف و اثر ضد قارچی علیه قارچ‌های کاندیدا آلیکنتر و کاندیدا نوفرمانس دارد (نایسن^{۱۸} و همکاران، ۲۰۱۰). تیمول به‌دلیل ساختار فنولیک فعالیت ضد میکروبی دارد و علیه باکتری‌هایی از جمله استافیلوکوکوس اورئوس فعالیت ضد باکتری از خود نشان می‌دهد (دورمن^{۱۹} و دیانس^{۲۰}، ۲۰۰۰). فعالیت ضد باکتری‌ایی تیمول به جلوگیری از رشد باکتری، تولید لاکتات و کاهش جذب گلوكز سلولی بر می‌گردد (اونس^{۲۱} و مارتین^{۲۲}، ۲۰۰۰).

در این آزمایش اثرات پرپویوتیک، آنتی‌بیوتیک، روغن اسانسی گیاه دارویی سنبل کوهی بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوچه‌های گوشتی آرین بررسی شد. هدف از انجام این تحقیق جایگزینی روغن اسانسی گیاه دارویی سنبل کوهی با آنتی‌بیوتیک و تعیین سطح مناسب و کاربردی روغن اسانسی سنبل کوهی بود.

11-Aristolone

12- α -selinene

13- β -maaliene

14-Patchoulol

15- α -pinene

16- β -humulene

17- Russo

18 - Nissen

19 - Dorman

20 - Deans

21 - Evans

22 - Martin

یک گیاه چند ساله است که در غرب و شمال غرب کشور چین رشد می‌کند. در طب سنتی چین از ریشه و ساقه‌های زیر زمینی (ریزوم‌ها) این گیاه به عنوان آرام بخش و مسکن دردهای شکمی استفاده شده است. این گیاه چون از نظر سسکوترپنوتیک‌ها^۵ غنی می‌باشد، دارای خواص ضد-مالاریایی، ضد درد و فعالیت‌های سیتوتوکسیکی می‌باشد. این گیاه چند ساله بوده که در طب سنتی چین از ساقه‌های زیر زمینی (ریزوم‌ها) و ریشه این گیاه به دلیل خواص آرام بخشی و ضد اسپاسمی استفاده شده است. بخش اعظم ترکیبات این گیاه والپوتریت‌ها^۶ و سسکوترپن‌ها^۷ هستند (وانگ^۸ و همکاران، ۲۰۱۰). اسانس سنبل کوهی، از نظر هیدروکربن‌های ترپنی و همچنین مشتقات اکسیژن غنی بوده و خاصیت ضد میکروبی، آنتی‌اکسیدانی و ضد قارچی اسانس به اثبات رسیده است. تا به حال اثر اسانس سنبل کوهی بر روی طیور گوشتی مورد بررسی قرار نگرفته و با توجه به این که دارای خاصیت ضد میکروبی، آنتی‌اکسیدانی و ضد قارچی می‌باشد، می‌تواند با تأثیر گذاشتن روی فلور میکروبی دستگاه گوارش و کنترل عوامل بیماری‌زا، سبب بهبود رشد و عملکرد طیور گوشتی شود (وانگ و همکاران، ۲۰۱۰). محققین، سنبل کوهی را در تغذیه بلدرچین‌های ژاپنی در دوره تخم گذاری استفاده کردند و گزارش کردند که عملکرد (صرف خوراک، تولید تخمرغ، ضریب تبدیل خوراک، وزن تخمرغ) تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت (گراونا^۹ و همکاران، ۲۰۰۹).

فعالیت بیولوژیکی دو گونه‌ی سنبل‌الطیب از نظر فعالیت آنتی-اکسیدانی و آنتی‌میکروبی مورد بررسی قرار گرفته و اسانس‌های استخراج شده از ریشه و ساقه‌های زیر زمینی (ریزوم‌ها)، به روش تقطیر جمع آوری گردیده است و از جهت ترکیب شیمیایی توسط کروماتوگرافی گازی و همچنین طیف‌سنجدی جرمی آنالیز شده‌اند. کالارین^{۱۰} (۲۵/۳۱ درصد)، اریستولون^{۱۱} (۱۳/۳۵ درصد)، آلفا-

5-Sesquiterpenoids

6-Valepotriates

7-Sesquiterpenes

8- Wang

9 -Gravena

10-Calarene

مواد و روش‌ها

در این آزمایش، تعداد ۹۰۰ قطعه جوجه گوشتی سویه آرین در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۶ تکرار (هر تکرار دارای ۳۰ قطعه جوجه) به مدت ۴۲ روز مورد آزمایش قرار گرفتند. تیمارها شامل: ۱- تیمار شاهد بدون افزودنی، ۲- جیره حاوی آنتی بیوتیک (۰/۱۵ گرم در کیلو گرم آولامایسین)، ۳- جیره حاوی پروبیوتیک (۰/۱ گرم در کیلو گرم پروتکسین) ۴- جیره روغن انسانی سنبل کوهی (۰/۲ گرم در کیلو گرم) و ۵- جیره حاوی روغن انسانی سنبل کوهی (۰/۴ گرم در کیلو گرم) بودند. روغن انسانی سنبل کوهی به صورت آماده خریداری شد و برای استفاده در جیره آزمایشی با چربی جیره مخلوط شده و سپس با مقداری از سویاً جیره به حجم مورد نیاز برای مخلوط شدن به جیره اصلی رسید. جیره‌های آزمایشی بر پایه ذرت و سویاً با استفاده از جداول NRC (۱۹۹۴) با استفاده از نرم افزار UFFDA تنظیم گردیدند (جدول ۱). خوراک مصرفي، وزن و تعداد جوجه‌های هر تکرار به صورت هفتگی مورد اندازه گیری قرار گرفتند و با توجه به داده‌های به دست آمده افزایش وزن زنده، افزایش وزن هفتگی، ضریب تبدیل غذایی و شاخص تولید، محاسبه گردید. محاسبه شاخص تولید با استفاده از رابطه‌ی زیر انجام شد:

$$\text{(گرم) میانگین وزن زنده} \times \text{درصد ماندگاری}$$

$$\text{ضریب تبدیل غذایی} \times \text{طول دوره} = \text{شاخص تولید}$$

۱۰

در پایان دوره‌ی آزمایشی، از هر قفس ۲ قطعه جوجه گوشتی انتخاب و پس از کشتار و تفکیک لاشه به قطعات مورد نظر، درصد لاشه و درصد قطعات مختلف محاسبه و داده‌های به دست آمده ثبت گردیدند. در پایان، داده‌های به دست آمده با نرم افزار SAS (۲۰۰۲-۲۰۰۳) با روش آنالیز واریانس یک طرفه تجزیه و تحلیل شده و میانگین‌ها با آزمون دانکن مقایسه گردیدند. فراسنجه‌هایی که با استفاده از دو جوجه در هر تکرار اندازه گیری شدند با طرح کاملاً تصادفی با چند مشاهده در هر تکرار آنالیز گردیدند.

نتایج و بحث

نتایج اثرات تیمارهای مختلف بر وزن جوجه‌ها در سنین مختلف در جدول ۲ آمده است. میانگین وزن بدن در ۱-۲۸ و ۱-۳۵ روزگی تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P > 0/05$). میانگین وزن بدن در ۱۴-۱ روزگی، تمایل به معنی‌داری داشت ($P = 0/081$)، و در ۱-۷، ۱-۲۱ و ۱-۴۲ روزگی تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار گرفت ($P < 0/05$). در کل دوره‌ی آزمایشی، بیشترین میانگین وزن بدن در تیمار پروبیوتیک (پروتکسین) بود که با تیمارهای شاهد، آنتی بیوتیک (آولامایسین) و اسانس سنبل-کوهی (400 mg/kg) تفاوت معنی‌داری از لحظه آماری نداشت و کمترین میزان آن در تیمار اسانس سنبل کوهی (200 mg/kg) بود که با تیمار شاهد تفاوت معنی‌داری از لحظه آماری نداشت. تیموری زاده و همکاران (۱۳۸۹) گزارش کردند در پایان هر دو مقطع ۲۱ و ۴۲ روزگی بیشترین و کمترین وزن بدن به ترتیب مربوط به جوجه‌های تعذیه شده به وسیله‌ی جیره غذایی آنتی-بیوتیک و سرخارگل بود که با نتایج این تحقیق مطابقت ندارد. محمد امینی (۱۳۹۰) گزارش کرد که اثر گیاهان دارویی (زرد چوبی، آویشن و دارچین) بر وزن بدن در یک تا ۴۲ روزگی معنی‌دار نبود که با نتایج این تحقیق مطابقت ندارد.

نتایج اثرات تیمارهای مختلف بر افزایش وزن جوجه‌ها در سنین مختلف در جدول ۳ آمده است. طبق نتایج جدول، میانگین افزایش وزن در دوره رشد تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P > 0/05$ ، اما میانگین افزایش وزن در دوره آغازین و پایانی تمایل به معنی‌داری داشت ($P = 0/083$ و $P = 0/092$)). پایان دوره‌ی آزمایشی تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار گرفت ($P < 0/05$).

در پایان دوره‌ی آزمایشی، بیشترین افزایش وزن در تیمار پروبیوتیک (پروتکسین) و کمترین میزان آن در تیمار اسانس سنبل کوهی (200 mg/kg) مشاهده شد ولی تفاوت‌ها به لحظه آماری معنی‌دار نبودند.

با قری شیره‌جینی و همکاران (۱۳۸۹) گزارش کردند که عصاره آویشن کوهی سبب بهبود افزایش وزن شد، که با نتایج این تحقیق

گل و سیر) را روی عملکرد، سیستم ایمنی، فاکتورهای خونی و فلور میکروبی روده در جوجه‌های گوشتی مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که میزان مرگ و میر تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. همدهی(۱۳۹۱)، اثر اسانس آویشن شیرازی را بر عملکرد، ایمنی، کیفیت گوشت و سندروم آسیت در جوجه‌های گوشتی مورد بررسی قرار داد و گزارش کرد درصد ماندگاری و شاخص تولید در سن ۴۲ روزگی تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی (سطوح ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی گرم در کیلو گرم اسانس آویشن شیرازی، آویلامایسین، پروتکسین) قرار نگرفت که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد.

نتایج اثرات تیمارهای مختلف بر خصوصیات لاش در سن ۴۲ روزگی در جدول ۷ آمده است. وزن نسبی ران‌ها و سینه، نسبت به وزن زنده تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P < 0.05$)، اما وزن نسبی لاش نسبت به وزن زنده تمایل به معنی داری داشت ($P = 0.075$). وزن نسبی بال‌ها، پشت کمر به همراه گردن نسبت به وزن زنده تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار گرفت ($P < 0.05$).

تیموری‌زاده و همکاران(۱۳۸۹) گزارش کردند درصد لاش تحت تأثیر عصاره‌های آویشن باگی، سرخار گل و سیر قرار نگرفت. نجفی و ترکی(۲۰۱۰) عملکرد، متابولیت‌های خون و ایمنی جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های حاوی اسانس‌های گیاهان دارویی (آویشن، دارچین و میخک) را مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که وزن نسبی سینه، وزن نسبی ران تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت که با نتایج این تحقیق در مورد وزن نسبی سینه و وزن نسبی ران مطابقت دارد. عبدالکریمی و همکاران(۲۰۱۱)، اثر مکمل عصاره آویشن را روی عملکرد رشد و برخی صفات لاشه مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که وزن نسبی بال جوجه‌هایی که سطح $0/4$ درصد آویشن را دریافت کردند، به طور معنی داری بیشتر از جوجه‌هایی بود که سطح صفر درصد را دریافت کردند.

عصاره آویشن در آب آشامیدنی به طور معنی داری وزن نسبی سینه و بال را افزایش داد. آن‌ها نتیجه گرفتند که مصرف عصاره

در سطح ۴۰۰ میلی گرم در کیلو گرم اسانس سنبل کوهی مطابقت دارد. نتایج اثرات تیمارهای مختلف بر خوراک مصرفی در سنین مختلف در جدول ۴ آمده است. خوراک مصرفی در دوره‌های آغازین، رشد، پایانی و کل دوره‌ی آزمایشی تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P < 0.05$). محمد امینی(۱۳۹۰) گزارش کرد اثر گیاهان دارویی (زرد چوبه، آویشن و دارچین) بر مصرف خوراک در یک تا ۴۲ روزگی معنی دار نبود، که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. نجفی و ترکی (۲۰۱۰) عملکرد، متابولیت‌های خون و ایمنی جوجه‌های گیاهان دارویی (آویشن، دارچین و میخک) را حاوی اسانس‌های گیاهان دارویی (آویشن، دارچین و میخک) را مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که مصرف خوراک در کل دوره تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد.

نتایج ضریب تبدیل غذایی در سنین مختلف در جدول ۵ آمده است. ضریب تبدیل غذایی در دوره‌های آغازین، رشد، پایانی و کل دوره تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P < 0.05$). نجفی و ترکی (۲۰۱۰) نیز گزارش کردند که ضریب تبدیل در کل دوره تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی (جیره‌های حاوی اسانس‌های گیاهان دارویی) قرار نگرفت که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. نتایج اثرات تیمارهای مختلف بر درصد ماندگاری و شاخص تولید در پایان دوره پرورشی در جدول ۶ آمده است. شاخص تولید و ماندگاری تحت تأثیر تیمارهای مختلف قرار نگرفت ($P < 0.05$). شاخص تولید در بر گیرنده فاکتورهایی چون درصد ماندگاری گله، طول دوره پرورش، ضریب تبدیل غذائی و وزن بدن در پایان دوره است و هرچه این عدد بزرگتر باشد ملاک بالاتر بودن سطح مدیریتی در گله است. در گله‌های با مدیریت مطلوب و عالی مقدار این شاخص به بالاتر از ۳۰۰ می‌رسد، اما در کشور ما مقدار مطلوب این شاخص حدود ۲۵۰ است (شروعتمداری و همکاران، ۱۳۸۴). محمد امینی (۱۳۹۰) گزارش کرد که اثر گیاهان دارویی (زرد چوبه، آویشن و دارچین) بر شاخص تولید و ماندگاری معنی دار نبود که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. رحیمی و همکاران (۲۰۱۱) اثر سه عصاره گیاهی (آویشن، سرخار-

کوهی (۴۰۰ mg/kg) استفاده کرد و بودند، بهترین عملکرد وزنی، افزایش وزن روزانه بالاتر و بهترین درصد خصوصیات لشه را نسبت به دیگر تیمارها داشتند. تیمار اسانس سنبل کوهی (mg/kg) (۴۰۰) ضریب تبدیل بهتری نسبت به تیمار اسانس سنبل-کوهی (۲۰۰ mg/kg) و تیمار شاهد را نشان می دهد. با توجه به نتایج به دست آمده تیمار سنبل کوهی (۴۰۰ mg/kg) جهت استفاده در جیره غذایی توصیه می گردد.

آویشن در آب آشامیدنی، عملکرد و وزن نسبی سینه جوجه‌های گوشتش را بهبود می‌بخشد که ممکن است مربوط به خواص ضد-میکروبی و محرك هضمی عصاره آویشن یا pH پایین آن باشد که با نتایج این تحقیق در مورد وزن نسبی بال‌ها در سطح ۲۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم اسانس سنبل کوهی مطابقت داشت اما در مورد وزن نسبی سینه مطابقت نداشت. نتایج آزمایش نشان داد که در کل دوره، جوجه‌هایی که از جیره غذایی حاوی اسانس سنبل-

جدول ۱- جیره‌های مورد استفاده و ترکیبات شیمیایی آن‌ها در مراحل مختلف آزمایش

ماده خوراکی و ترکیب شیمیایی	۰-۱۴ روزگی	۱۴-۲۸ روزگی	۲۸-۴۲ روزگی
ذرت (درصد)	۴۸/۶	۴۵/۷	۴۵/۵۵
گندم (درصد)	۶/۷۸	۱۵	۲۰
کنجاله سویا (درصد)	۳۶/۵	۳۲	۲۷/۹
پودر ماهی (درصد)	۲/۱	۱/۴	۰/۵
چربی (درصد)	۱/۶	۲/۱	۲
جوش شیرین (درصد)	۰/۲	۰/۱۵	۰/۱۵
دی کلسیم فسفات (درصد)	۱/۹	۱/۶۸	۱/۸
پوسته صدف (درصد)	۱/۲۵	۱/۰۵	۱/۱
نمک (درصد)	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
دی ال- متیونین (درصد)	۰/۲۷	۰/۱۷	۰/۱۸
ال- لایزین (درصد)	۰/۰۵	—	۰/۰۷
مکمل ویتامینی ^۱ و معدنی ^۲ (درصد)	۰/۵	۰/۵	۰/۵
مواد مغذی محاسبه شده			
انژری قابل متابولیسم (کیلوکالری)	۲۸۵۱	۲۹۳۷	۲۹۶۵
پروتئین (درصد)	۲۲/۲۳	۲۰/۳۹	۱۸/۵
ترئونین (درصد)	۰/۸۵	۰/۷۷	۰/۶۹
متیونین + سیستین (درصد)	۰/۹۹	۰/۸۳	۰/۷۸
لایزین (درصد)	۱/۲۸	۱/۱۰	۱
فیبر قابل دسترس (درصد)	۰/۵۰	۰/۴۵	۰/۴۵
کلسیم (درصد)	۱/۰۶	۰/۹۰	۰/۹
سدیم (درصد)	۰/۱۸	۰/۱۶	۰/۱۶
تعادل آبیون- کاتیون	۲۵۸	۲۳۴	۲۱۶

- ۱- مکمل ویتامینی در هر کیلوگرم خوراک دارای ویتامین A، ۹۰۰۰ واحد بین المللی. ویتامین B_۱، ۱/۸ میلی گرم. ویتامین B_۶/۶ میلی گرم. کلسیم پانتوئات، ۳۰ میلی گرم. ویتامین B_۲، ۰/۶ میلی گرم. ویتامین B_۹، ۰/۱۵ میلی گرم. بیوتین ۰/۱ میلی گرم. ویتامین D_۳، ۰/۰۲ میلی گرم. ویتامین E، ۰/۰۱۵ میلی گرم. ویتامین E، ۰/۰۱۵ میلی گرم. ویتامین E، ۰/۰۱۵ میلی گرم. آهن (سولفات آهن H_۲O_۷)، ۵۰ میلی گرم. روی (اکسید روی)، ۱۰۰ میلی گرم. مس (سولفات مس H_۲O_۵)، ۱۰ میلی گرم. ید (یدات کلسیم)، ۱ میلی گرم. سلنیوم (سدیم سلنیت)، ۰/۰۲ میلی گرم.

جدول ۲- اثر تیمارهای مختلف بر میانگین وزن بدن(گرم) در دوره‌های مختلف(روز)

دوره(روز)						تیمار
۱-۴۲	۱-۳۵	۱-۲۸	۱-۲۱	۱-۱۴	۱-۷	
۱۸۲۱ ^{ab}	۱۳۴۸	۹۵۵	۵۵۶ ^{ab}	۲۸۵/۵ ^{ab}	۱۰۵/۶	شاهد
۱۸۸۴ ^a	۱۴۱۸	۱۰۲۶	۶۰۰ ^a	۳۰۳/۱ ^a	۱۱۰/۴	آنتمیوپوتیک
۱۸۸۹ ^a	۱۴۱۴	۹۸۲	۵۸۸ ^a	۲۹۵/۲ ^{ab}	۱۰۷/۴	پرپوپوتیک
۱۷۱۹ ^b	۱۳۱۶	۹۴۰	۵۲۹ ^b	۲۷۵/۲ ^b	۱۰۰/۸	اسانس سنبل کوهی (۲۰۰ mg/kg)
۱۸۶۶ ^a	۱۳۸۸	۹۹۳	۵۸۳ ^a	۲۸۷/۲ ^{ab}	۱۰۵/۶	اسانس سنبل کوهی (۴۰۰ mg/kg)
۱۹/۸	۱۷/۳	۱۳/۶	۷/۲۹	۳/۳۵	۰/۹۸۲	خطای استاندارد
۰/۰۲۴	۰/۲۸۲	۰/۳۱۲	۰/۰۳۷	۰/۰۸۱	۰/۰۲۳	معنی داری

حروف متفاوت در هر ستون نشانه ای اختلاف معنی دار آماری است ($P < 0.05$)

جدول ۳- اثرات تیمارهای مختلف بر افزایش وزن روزانه (گرم/مرغ/روز) در دوره‌های مختلف(روز)

دوره(روز)				تیمار
۱-۴۲	۲۹-۴۲	۱۵-۲۸	۱-۱۴	
۱۷۸۶ ^{ab}	۸۶۹/۱ ^{ab}	۶۶۹/۳۵	۲۵۰/۲ ^{ab}	شاهد
۱۸۴۹ ^a	۸۵۷/۹ ^{ab}	۷۲۳/۱۴	۲۶۷/۷ ^a	آنتمیوپوتیک
۱۸۵۳ ^a	۹۰۷/۵ ^a	۶۸۶/۵	۲۵۹/۴ ^{ab}	پرپوپوتیک
۱۶۸۳ ^b	۷۷۸/۴ ^b	۶۶۵/۳	۲۳۹/۷ ^b	اسانس سنبل کوهی (۲۰۰ mg/kg)
۱۸۳۱ ^a	۸۷۳/۴ ^{ab}	۷۰۵/۶۹	۲۵۱/۸ ^{ab}	اسانس سنبل کوهی (۴۰۰ mg/kg)
۱۹/۸	۱۵/۴	۱۱/۲	۳/۳۴	خطای استاندارد
۰/۰۲۴	۰/۰۹۲	۰/۴۵۸	۰/۰۸۳	معنی داری

حروف متفاوت در هر ستون نشانه ای اختلاف معنی دار آماری است ($P < 0.05$)

جدول ۴- اثرات تیمارهای مختلف بر خوراک مصرفی(گرم) در دوره‌های مختلف(روز)

دوره(روز)				تیمار
۱-۴۲	۲۹-۴۲	۱۵-۲۸	۱-۱۴	
۳۶۹۴	۱۷۲۵	۱۳۲۵	۳۵۸/۷	شاهد
۳۶۱۰	۱۶۳۸	۱۳۳۴	۳۶۹/۹	آنتمیوپوتیک
۳۵۶۷	۱۶۲۳	۱۳۷۳	۳۷۱/۵	پرپوپوتیک
۳۴۷۵	۱۵۶۶	۱۳۳۲	۳۴۷/۶	اسانس سنبل کوهی (۲۰۰ mg/kg)
۳۶۵۱	۱۶۲۱	۱۳۶۴	۳۶۱/۵	اسانس سنبل کوهی (۴۰۰ mg/kg)
۶۶/۳۱	۳۸/۲۲	۱۱/۵۲	۳/۴۰	خطای استاندارد
۰/۸۸۱	۰/۷۹۸	۰/۶۲۸	۰/۱۶۵	معنی داری

جدول ۵- اثرات تیمارهای مختلف بر ضریب تبدیل غذایی (گرم/گرم) در دوره های مختلف (روز)

دوره (روز)				تیمار
۱-۴۲	۲۹-۴۲	۱۵-۲۸	۱-۱۴	
۲/۰۸	۲/۰۱	۱/۹۸۳	۱/۴۳۷	شاهد
۱/۹۶	۱/۹۱	۱/۸۶۳	۱/۳۸۲	آنتی بیوتیک
۱/۹۳	۱/۸۱	۲/۰۰۱	۱/۴۳۲	پرو بیوتیک
۲/۰۷	۲/۰۲	۲/۰۱۵	۱/۴۵۳	اسانس سنبل کوهی (۲۰۰ mg/kg)
۲/۰۱	۱/۸۷	۱/۹۴۰	۱/۴۳۸	اسانس سنبل کوهی (۴۰۰ mg/kg)
۰/۰۴۴	۰/۰۵۶	۰/۰۲۷	۰/۰۰۹	خطای استاندارد
۰/۸۱۲	۰/۷۳۷	۰/۴۱۳	۰/۱۳۸	معنی داری

جدول ۶- اثرات تیمارهای مختلف بر درصد ماندگاری و شاخص تولید

شاخص تولید	ماندگاری	تیمار
۱۶۷	۸۶/۸۷	شاهد
۱۹۲/۷	۸۷/۲۰	آنتی بیوتیک
۱۸۷/۰۳	۹۱/۹۰	پرو بیوتیک
۱۹۳/۴	۹۰/۶۹	اسانس سنبل کوهی (۲۰۰ mg/kg)
۱۹۱/۶	۸۶/۸۱	اسانس سنبل کوهی (۴۰۰ mg/kg)
۰/۷۸۶	۰/۴۷	خطای استاندارد
۸/۳۵	۱/۱۲	معنی داری

جدول ۷- اثرات تیمارهای مختلف بر خصوصیات لاشه

پشت کمر + گردن	بالها	سینه	رانها	لاشه	تیمار
درصد					
۱۵/۴۴ ^b	۵/۷۲ ^b	۱۹/۰۴	۱۸/۸۶	۷۳/۶۱ ^{ab}	شاهد
۱۶/۵۷ ^a	۵/۹۶ ^b	۱۸/۸۰	۱۸/۶۱	۷۲/۸۵ ^b	آنتی بیوتیک
۱۶/۲۳ ^a	۵/۶۴ ^b	۱۹/۴۵	۱۸/۸۰	۷۴/۰۱ ^{ab}	پرو بیوتیک
۱۶/۴۴ ^a	۶/۳۵ ^a	۱۹/۶۶	۱۸/۵۴	۷۵/۱۶ ^{ab}	اسانس سنبل کوهی (۲۰۰ mg/kg)
۱۶/۲۱ ^a	۵/۹۱ ^b	۱۹/۹۳	۱۹/۵۰	۷۵/۶۸ ^a	اسانس سنبل کوهی (۴۰۰ mg/kg)
۰/۱۱۹	۰/۰۵۹	۰/۱۷۲	۰/۱۴۱	۰/۳۵۷	خطای استاندارد
۰/۰۳	۰/۰۰۱	۰/۲۳۰	۰/۲۱۰	۰/۰۷۵	معنی داری

حروف متفاوت در هر ستون نشانه اختلاف معنی دار آماری است ($P < 0.05$)

 فصلنامه تحقیقات کاربردی

منابع مورد استفاده

- some carcass characteristics in broiler chickens supplemented with thymus extract (thymus vulgaris) in drinking. J. American Sci. 7: 400-405.
- 8- Al-Harthi, M. A. 2002. Performance and carcass characteristics of broiler chicks as affected by different dietary types and levels of herbs and as non-classical growth promoters. Egypt. J. Poult Sci. 22: 325-343.
- 9- Aroiee, H., S. Mosapoor, and M. Hosainy. 2005. Effect of essential oils of ennel, caraway and rosemaryon green house white fly (trialeurodes vaporariorum). Kmitl Science. J. 5: 506-510.
- 10- Dorman, H. J. D., and S. G. Deans. 2000. Antimicrobial agents from plants: antibacterial activity of plant volatile oils. J. Appl. Microbiol. 88: 308-316.
- 11- Gravena, R. A., R. H. Marques, J. D. Torre Silva, F. H. Hada, V. K. Silva, D. P. Munari, and V. M. Barbosa de Moraes. 2009. Uso da Valeriana officinalis em dietas de codornas japonesas na fase de postura. Biotemas, 22: 185-191.
- 12- Najafi, P., and M. Torki. 2010. Performance, blood metabolites and immunocompetence of broiler chicks fed diets included essential oils of medicinal herbs. J. Animal and Veterinary Adv. 9: 1164-1168.
- 13- Nidaullah, H., F. R. Durrani, S. Ahmad, I. U. Jan, and S. Gul. 2010. Aqueou sex tract from different medicinal plants asanti coccidial, growth promotive and immunos timulantin broilers. Arpn. J. Agric and Biologic Sci. 5: 53-59.
- 14- Nissen, L., A. Zatta, I. Stefanini, S. Grandi, B. Sgorbati, and B. Biavati. 2010. Characterization and antimicrobial activity of essential oils of industrial hemp varieties (*Cannabis sativa L.*). Fitoterapia. 81: 413-419.
- 15- NRC. 1994. National Research Council. Nutrient requirements of poultry. 9th rev. ed., National Academy Press, Washington, USA.
- 1- باقری شیره‌جینی، ز.، م. د. شکوری، ف. میرزائی، و. م. باقری. ۱۳۸۹. بررسی امکان جایگزینی عصاره آویشن کوهی (Thymus Kotschyanus) رشد فلاومایسین در جیره حاوی گندم جوجه‌های گوشتی. چهارمین کنگره علوم دامی ایران، پرديس کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران (کرج). ۶۱۰-۶۰۷.
- 2- تیموری‌زاده، ز.، ش. رحیمی، م. ا. کریمی ترشیزی، و. ر. امید بیگی. ۱۳۸۹. مقایسه اثر عصاره‌های آویشن (Thymus Echinacea purpurea (L), سرخار گل (vulgaris L) و آنتی‌بیوتیک (Allium sativum L (Moench) و سیر (L) ویرجینومایسین بر عملکرد رشد و خصوصیات لاش جوجه‌های گوشتی. فصلنامه‌ی علمی-پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، جلد ۲۶، شماره‌ی ۲ ص ۲۶۴-۲۵۲.
- 3- شریعتمداری، ف. رضایی، م. ج. و لطف الهیان، ه. ۱۳۸۴. مقایسه عملکرد صفات تولیدی آمیخته‌های تجاری جوجه‌های گوشتی. پژوهش و سازندگی در امور دام و آبزیان. ش ۶۷، ص ۶۸-۷۴.
- 4- محمد امینی، م. ۱۳۹۰. بررسی و مقایسه اثر سه گیاه دارویی بر عملکرد، خصوصیات لاش و فراسنجه‌های مرتبط با آسیت در جوجه‌های گوشتی. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، صفحه ۱۰۱.
- 5- محیطی اصل، م.، س. ع. حسینی، ا. میمندی‌پور، و ع. مهدوی. ۱۳۸۹. گیاهان دارویی در تغذیه دام و طیور. انتشارات الهادی قم، ۳۱۷ صفحه، چاپ اول.
- 6- همدیه، م. ۱۳۹۱. اثر اسانس آویشن شیرازی بر عملکرد، ایمنی، کیفیت گوشت و سندرم آسیت در جوجه‌های گوشتی. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشکده کشاورزی ورامین، دانشگاه ورامین - پیشوای، صفحه ۱۵۴.
- 7- Abdulkarimi, r., A. M. Aghazadeh, and M. Daneshyar. 2011. Growth performance and

- 16- Panda, A. K., M. R. Reddy, and N. K. Praharaj. 2001 Dietary supplementation of probiotic on growth, serum cholesterol and gut microflora of broilers. Indian Journal of Animal Science. 71: 488-490.
- 17- Rahimi, S., Z. Teymouri zadeh, M. A. Karimi torshizi, R. Omidbaigi, and H. Rokni. 2011. Effect of the three herbal extracts on growth performance, immune system, blood factors and intestinal selected bacterial population in broiler chickens. J. Agr. Sci. Tech. 13: 527-539.
- 18- Russo, E. B. 2011. Taming THC: potential cannabis synergy and phytocannabinoid-terpenoid entourage effects. British Journal of Pharmacology. 163: 1344-1364.
- 19- SAS. SAS/STAT. 2002-2003. Software: change and enhancement through realease 9.1 SAS Instit. Inc., Cary, USA.
20. Wang, J., J. Zhao, H. Liu, L. Zhou, Z. Liu, J. Wang, J. Han, Z. Yu, and F. Yang. 2010. Chemical Analysis and Biological Activity of the Essential Oils of Two Valerianaceous Species from China: *Nardostachys chinensis* and *Valeriana officinalis*. Molecules. 15: 6411-6422.

▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪

مجله علمی پژوهشی
کاربردی تحقیقات